

Reģionu komitejas atzinums “ekomarķējuma un EMAS pārskatīšana”

(2009/C 120/11)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka organizāciju vides aizsardzības pārvaldības sistēmas un produktu ekomarķējums ir piemēroti, uz tirgu balstīti līdzekļi, kas sekmē dažādu sabiedrības pārstāvju atbildību vides jomā un paaugstina vides aizsardzības līmeni;
- uzskata EMAS regulu par lietderīgu instrumentu dažādām organizācijām, kas var gūt priekšrocības, to piemērojot dažādos veidos, piemēram, kaitējuma vīdei mazināšana, samazinot izmaksas (enerģija un atkritumu uzglabāšana), vides aizsardzības pasākumu tēla uzlabošana, pārlicība, ka tiek ievēroti tiesību akti vides jomā, efektīvāka darbība utt.;
- uzskata, ka ir jādefinē arī veikuma vides jomā novērtējuma apjoms EMAS sistēmā ietilpstošajām organizācijām, kā arī atbilstošas prasības vides auditam dažādos analīzes līmeņos, proti, pirmajā (ražošana), otrajā (iepirkums) un trešajā (citi) līmenī. Visiem MVU un reģionālajām un vietējām pašvaldībām nav pieejama vides auditam nepieciešamā informācija, prasmes un zināšanas; minētajām organizācijām galvenokārt jāpaļaujas uz ārējo konsultantu darbu;
- uzskata, ka iepriekšēja (ex ante) novērtējuma procedūra ir jāaglabā, lai nodrošinātu uzticēšanos Eiropas ekomarķējumam un tā ticamību. Kopienas ekomarķējums ir tāda marķējuma sistēma, kuras pamatā ir dzīves cikla novērtējums saskaņā ar ISO 14024, ko verificējusi trešā persona. Lai nodrošinātu ISO standartu ievērošanu, par marķējumu atbildīgajai iestādei jāveic gan iepriekšējs (ex ante) novērtējums, gan par novērtējums pēc izpildes (ex post) un jānoskaidro, vai attiecīgais produkts, kam tiek pieprasīts ekomarķējums, atbilst ekomarķējuma kritērijiem. Priekšlikums pāriet no novērtējuma uz reģistrēšanu un uzraudzību pēc izpildes nopietni apdraud uzticēšanos marķējumam un tā ticamību.

Ziņotāja: *Britt Lundberg* (FI/ALDE), Ālandu salu reģiona asamblejas locekle

Atsauces dokumenti

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kopienas ekomarķējuma sistēmu, COM(2008) 401 galīgā redakcija – 2008/0152 (COD),

un

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par organizāciju brīvprātīgu līdzdalību Kopienas vides aizsardzības pārvaldības un audita sistēmā (EMAS), COM(2008) 402 galīgā redakcija – 2008/0154 (COD)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārēji ieteikumi (EMAS un ekomarķējums)

1. uzskata, ka EMAS sistēmas un ES ekomarķējuma sistēmas pārskatīšana ir ļoti nepieciešama, un stingri atbalsta ES mērķi sekmēt ilgtspējīgu ražojumu un patēriņa politiku, kā norādīts Lisabonas līgumā un Kopienas ilgtspējīgas attīstības stratēģijā, tostarp arī, lai sasniegtu Kopienas mērķus klimata politikas jomā;

2. uzskata, ka pārskatīšana ir jo īpaši vajadzīga tādēļ, ka nevienai no sistēmām nav tāda izvērsuma un ietekmes, kā sākotnēji iecerēts;

3. uzskata, ka organizāciju ieviestās sistēmas vides pārvaldībai un produktu ekomarķējums ir piemēroti, uz tirgu balstīti līdzekļi, kas sekmē dažādu sabiedrības pārstāvju atbildību vides jomā un paaugstina vides aizsardzības līmeni;

4. uzskata, ka arī vietējās un reģionālās pašvaldības varētu piemērot minētās sistēmas un ka pārskatītajos tiesību aktos, kā arī dalībvalstu atbalsta pasākumos jāpievērš uzmanība gan mazo, gan lielo publiskā sektora organizāciju iespējām tās piemērot;

5. norāda, ka, neraugoties uz to, ka priekšlikums par EMAS sistēmu ietver sīki izstrādātus noteikumus, procedūras un prasības, tas vienlaikus atbilst subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem (saskaņā ar kuriem īstenošana tiek nodota dalībvalstu vai vietējo un reģionālo pašvaldību pārziņā). Ekomarķējuma sistēma nav izslēdzoša, un tā var darboties paralēli valstu un reģionālām sistēmām, ja vien to pamatā ir stingri kritēriji;

6. uzskata, ka neviena no sistēmām, kuras balstās uz brīvprātīgu līdzdalību, nerada nevajadzīgu slogu – ekomarķējuma

izstrādes un pārskatīšanas kritēriji ir elastīgi, un priekšlikums par EMAS sistēmu paredz elastīgus noteikumus;

7. uzskata, ka priekšlikumi atbilst Eiropas Komisijas stratēģijai, kas paredz uzlabot likumdošanas procesu (tiesību aktu vienkāršošanu un administratīvā sloga mazināšanu uzņēmumiem un valsts un pašvaldību iestādēm);

Regulas par EMAS pārskatīšanas mērķi

8. uzskata, ka EMAS regula ir lietderīgs instruments dažādām organizācijām, kas var gūt priekšrocības, to piemērojot dažādos veidos, piemēram, kaitējuma vīdei mazināšana, samazinot izmaksas (enerģija un atkritumu uzglabāšana), vides aizsardzības pasākumu tēla uzlabošana, pārliecība, ka tiek ievēroti tiesību akti vides jomā, efektīvāka darbība utt.;

9. atbalsta kvantitatīvu un novērtējamu mērķu izvirzīšanu virknei EMAS reģistrētu organizāciju piecus un desmit gadus pēc regulas stāšanās spēkā;

10. uzskata, ka mērķi būtu vieglāk sasniegt, ja dalībvalstīm tiktu izvirzīta prasība izvirzīt pašām savus mērķus EMAS reģistrēto organizāciju skaita palielināšanai;

11. stingri atbalsta nepieciešamību palielināt EMAS atpazīstamību, izmantojot visus pieejamos līdzekļus, jo, piemēram, Ziemeļvalstīs EMAS nav plaši pazīstama un to tikpat kā neizmanto publiskajā sektorā;

12. uzskata, ka regulas struktūrā ir jāņem vērā to organizāciju perspektīva, kas vēlas pieņemt EMAS. Minētajām organizācijām īpaši svarīgs ir jautājums par EMAS sistēmas struktūru, kas ir "noslēpta" priekšlikuma II pielikumā. Visvienkāršāk šo nepilnību būtu novērst, pārveidojot II pielikumu par atsevišķu pantu "EMAS sistēmas struktūra un prasības";

13. atbalsta ieteikumu, ka valstu un reģionālajām vides pārvaldības sistēmām būtu jāiegūst pilnīga vai daļēja EMAS atzišana, tādējādi organizācijām būtu vieglāk pāriet no šīm sistēmām un pievienoties EMAS. Tas piesaistītu EMAS sistēmai daudz potenciālu dalībnieku, kas vēlas reģistrēties EMAS un kuri jau tuvinās atbilstībai EMAS standartiem. Tādējādi tiktu uzlabota arī vietējo sistēmu ticamība, jo tās kļūtu par EMAS sistēmas daļu;

14. uzskata, ka Komisija varētu noteikt minimālās prasības attiecībā uz sistēmām, kas daļēji atbilst EMAS, lai netiktu piemēroti atsevišķi tādas vides aizsardzības pārvaldības sistēmas elementi, kuru vēl nevar definēt kā šādu sistēmu;

15. ierosina, ka minētās minimālās prasības varētu būt šādas: vides politika, saskaņā ar kuru uzņemas saistības nodrošināt pastāvīgu uzlabojumu; vides apskats, kurā precizēti organizācijas vides aizsardzības aspekti, kam ir būtiska ietekme uz vidi; atbilstība noteikumiem, kas iekļauti tiesību aktos vides jomā; mērķi, kas aptver būtiskus vides aspektus; vides aizsardzības programma vai rīcības plāns, kurā noteikti pienākumi, pasākumi un pasākumu, kas paredzēti vides mērķu sasniegšanai, īstenošanas grafiks; atbilstoši resursi vides programmas īstenošanai; iekšēja saziņa par vides aizsardzības pārvaldību organizācijas dažādos līmeņos; vides aizsardzības pārvaldības sistēmas ārējais audits;

16. uzskata, ka priekšlikuma IV pielikumā ietvertās pamatnostādnes par pārskatiem vides jomā ir jāpilnveido. Mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas darbojas pakalpojumu nozarē, tostarp vietējām organizācijām, nav iespēju aprēķināt vairākus paredzētos rādītājus, piemēram, izejvielu izmantošanas efektivitāti. Izmantoto izejmateriālu skaits un dažādība ir tik liela, ka datu vākšana, pat par visnozīmīgākajiem materiāliem, ir uzdevums, ko praktiski nav iespējams paveikt. Organizāciju ietekme uz bioloģisko daudzveidību arī neattiecas uz lielāko daļu MVU un publiskā sektora mazo organizāciju, tādēļ nevajadzētu ierosināt tādas pārskatu prasības, kas uz tiem nav attiecināmas;

17. uzskata, ka ir jādefinē arī veikuma vides jomā novērtējuma apjoms EMAS sistēmā ietilpstošajām organizācijām, kā arī atbilstošas prasības vides auditam dažādos analīzes līmeņos, proti, pirmajā (ražošanas), otrajā (iepirkums) un trešajā (citi) līmenī. Visiem MVU un reģionālajām un vietējām pašvaldībām nav pieejama vides auditam nepieciešamā informācija, prasmes un zināšanas; lielākoties minētajām organizācijām ir jāpaļaujas uz ārējo konsultantu darbu;

18. pauž bažas par EMAS un ekomarķējuma sistēmas piemērošanas izmaksām valsts un pašvaldības iestādēm un privātuzņēmumiem; uzskata, ka līdzdalība abās sistēmās palielinātos, ja maksājumus atceltu vai samazinātu. Tomēr nepieciešams nošķirt

EMAS no ekomarķējuma sistēmas, jo izmaksu struktūra, ko katrā sistēmā piemēro organizācijām, kas piedalās, ir atšķirīga;

19. uzskata, ka jāsamazina administratīvais slogs uzņēmumiem, kas ievieš EMAS, tomēr birokrātijas samazināšana nedrīkst izraisīt to, ka valsts iestādes, patērētāji un organizācijas, kas varētu EMAS pievienoties, zaudē tai ticību;

Ekomarķējuma sistēma

20. uzskata, ka izvirzītie mērķi ir solis tālāk pareizajā virzienā – jo īpaši to var teikt par ekomarķējuma kritēriju izstrādes procesa pieejamību dažādām iesaistītajām pusēm, kā arī par pieņemšanas procesa saīsināšanu, kas dod iespēju jaunus produktus ātrāk iekļaut ekomarķējuma sistēmā;

21. aicina marķējumam pievienot vārdu “ES”, lai iedzīvotājiem būtu saprotams, ka ekomarķējums ir Eiropas Savienības iniciatīva;

22. pauž viedokli, ka kritēriju izstrādes saīsināta procedūra citās ekomarķējuma sistēmās ir lietderīga pieņemtajām produktu grupām, jo, piemēram “Gulbis” Ziemeļvalstīs un Vācijas “Zilais eņģelis” ir šajās valstīs tik plaši pazīstami zīmoli, ka tie varētu dot stimulu Kopienas ekomarķējumam;

23. atbalsta priekšlikumu par ikgadēju maksājumu atcelšanu tiem produktiem, kam piešķirts ekomarķējums, jo tādējādi tiktu likvidēta finansiāla barjera, kas daudzus MVU attur no iesaistīšanās sistēmā;

24. atzinīgi vērtē priekšlikumu, kurā izteikts aicinājums ieinteresētajām personām izstrādāt rokasgrāmatu, kas paredzēta iestādēm, kuras slēdz līgumus par publiskajiem iepirkumiem. Tas atvieglotu ekomarķējuma kritēriju iekļaušanu valsts un pašvaldību līgumslēdzēju iepirkuma procedūrās. Rokasgrāmata būtu lietderīgs atbalsts vietējo un reģionālo pārvaldes iestāžu darbā;

25. uzskata, ka iepriekšēja (*ex ante*) novērtējuma procedūra ir jāaglabā, lai nodrošinātu uzticēšanos marķējumam un tā ticamību. Kopienas ekomarķējums ir tāda marķējuma sistēma, kuras pamatā ir dzīves cikla novērtējums saskaņā ar ISO 14024, ko verificējusi trešā persona. Lai nodrošinātu ISO standartu ievērošanu, par marķējumu atbildīgajai iestādei jāveic gan iepriekšējs (*ex ante*) novērtējums, gan par novērtējums pēc izpildes (*ex post*) un jānoskaidro, vai attiecīgais produkts, kam tiek pieprasīts ekomarķējums, atbilst ekomarķējuma kritērijiem. Priekšlikums pāriet no novērtējuma uz reģistrēšanu un uzraudzību pēc izpildes nopietni apdraud uzticēšanos marķējumam un tā ticamību;

26. neatbalsta priekšlikumu, ka kritērijiem valstu vai reģionālās marķējuma sistēmās jābūt tikpat stingriem kā Kopienas ekomarķējuma kritērijiem tām produktu grupām, kurām ES ekomarķējuma kritēriji jau noteikti. Dažādu sistēmu ietvaros piemērojamo marķējuma prasību stingrība būtu jāvērtē atkarībā no konkrētajiem apstākļiem, kā arī vides un tirgus apstākļiem. Daudzi būtiski marķējuma faktori, piemēram, vides stāvoklis un vides ietekme uz veselību, dažādos ES reģionos ievērojami atšķiras;

27. uzskata, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis un Komisija vairāk pūļu veltītu izpratnes veidošanai un informēšanai par ekomarķējumu. Šajā ziņā visefektīvākā metode būtu sadarbība ar tirgotājiem, jo no patērētāja viedokļa tieši tirdzniecības vietā

visbiežāk tiek pieņemts lēmums par produkta izvēli un iegādi, tādējādi veikaliem ir plašas iespējas šādu lēmumu ietekmēt.

28. uzskata – viens no prioritārajiem mērķiem ir panākt, ka pakāpeniski palielinās tādu patērētājiem piedāvāto produktu un pakalpojumu skaits, kas atbilst Kopienas ekomarķējuma piešķiršanas kritērijiem. Šis pieaugums jāsekmē, atbalstot centienus izstrādāt tādas produktu darināšanas metodes, kas nodrošina produktu atbilstību attiecīgajai produktu grupai noteiktajiem kritērijiem visā to dzīves ciklā. Tādēļ Komiteja iesaka kompetentajām iestādēm īstenot programmas, kas sekmē attīstību ekodizaina jomā (pamatojoties arī uz pastāvošajiem ekoloģiskajiem kritērijiem ekomarķējuma saņemšanai), atbalsta attiecīgās jomas uzņēmumus un izmēģinājuma projektus.

II. GROZĪJUMU PRIEKŠLIKUMI

1. grozījums

EMAS regula

7. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>7. pants – Uz mazām organizācijām attiecināma atruna</p> <p>1. Kompetentās iestādes pēc mazas organizācijas pieprasījuma pagarina tai 6. panta 1. punktā minēto trīs gadu intervālu līdz pieciem gadiem vai 6. panta 2. punktā minēto viena gadu intervālu līdz diviem gadiem, ja ir izpildīti visi sekojošie nosacījumi:</p> <p>a) nav apdraudējuma videi,</p> <p>b) organizācija neplāno veikt darbības izmaiņas vides pārvaldības sistēmā un</p> <p>c) nav būtisku vietēja mēroga problēmu vides jomā.</p> <p>2. Lai iegūtu 1. punktā minēto pagarinājumu, attiecīgā organizācija iesniedz pieprasījumu kompetentajai iestādei, kas reģistrējusi šo organizāciju, un iesniedz pierādījumus, ka atrunas piemērošanas nosacījumi ir izpildīti.</p> <p>3. Organizācijas, uz kurām attiecināta 1. punktā minēto pagarinājumu līdz diviem gadiem, katru gadu, kad tās ir atbrīvotas no pienākuma nosūtīt apstiprinātu pārskatu par veikumu vides jomā, nosūta kompetentajai iestādei neapstiprinātu pārskatu par veikumu vides jomā.</p>	<p>7. pants – Uz mazām organizācijām attiecināma atruna</p> <p>1. Kompetentās iestādes pēc mazas organizācijas pieprasījuma pagarina tai 6. panta 1. punktā minēto trīs gadu intervālu līdz pieciem gadiem vai 6. panta 2. punktā minēto viena gadu intervālu līdz diviem gadiem, ja ir izpildīti visi sekojošie nosacījumi:</p> <p>a) nav apdraudējuma videi,</p> <p>b) organizācija neplāno veikt darbības izmaiņas vides pārvaldības sistēmā un</p> <p>c) nav būtisku vietēja mēroga problēmu vides jomā.</p> <p>2. Lai iegūtu 1. punktā minēto pagarinājumu, attiecīgā organizācija iesniedz pieprasījumu kompetentajai iestādei, kas reģistrējusi šo organizāciju, un iesniedz pierādījumus, ka atrunas piemērošanas nosacījumi ir izpildīti.</p> <p>3. Organizācijas, uz kurām attiecināta 1. punktā minēto pagarinājumu līdz diviem gadiem, katru gadu, kad tās ir atbrīvotas no pienākuma nosūtīt apstiprinātu pārskatu par veikumu vides jomā, nosūta kompetentajai iestādei neapstiprinātu pārskatu</p> <p><u>4. Organizācijās, kurām 6. panta 1. punktā minētais pagarinājums piešķirts līdz pat pieciem gadiem, atbilstoši tiek pielāgots arī audita cikls.</u></p>

P a m a t o j u m s

Pašreizējā redakcijā apdraudēts EMAS-III regulā izvirzītais mērķis samazināt slogu, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo, no vienas puses, būs atļauts pagarināt validācijas ciklu līdz pieciem gadiem, bet, no otras puses, saglabāts obligātais trīs gadu audita cikls. Minētie cikli ir savstarpēji jāaskaņo.

2. grozījums

Ekomarķējuma regula**9. panta 4. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
9. pants – Vides audits	9. pants – Vides audits
4. Attiecīgā kompetentā iestāde divu mēnešu laikā pēc reģistrācijas pieteikuma saņemšanas izskata 2. punktā minētos dokumentus. Ja visi vajadzīgie dokumenti ir iesniegti, kompetentā iestāde katram produktam piešķir reģistrācijas numuru.	4. Attiecīgā kompetentā iestāde divu mēnešu laikā pēc reģistrācijas pieteikuma saņemšanas izskata 2. punktā minētos dokumentus. Ja visi vajadzīgie dokumenti ir iesniegti un kompetentā iestāde <u>tos pārbaudījusi</u> , katram produktam piešķir reģistrācijas numuru.

P a m a t o j u m s

Saskaņā ar Starptautiskās standartizācijas organizācijas noteiktajām prasībām kompetentai iestādei vispirms jāpārbauda, vai ekomarķējuma piešķiršanai izvirzītais produkts atbilst ekomarķējuma kritērijiem. Priekšlikums pārbaudi aizstāt ar reģistrāciju un veikt ex post kontroli nopietni apdraud marķējuma ticamību (izlases pārbaudes nav pietiekamas).

3. grozījums

EMAS regula**43. panta 2. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Komisija uztur un dara publiski pieejamu: a) vides verificētāju un EMAS reģistrēto organizāciju reģistru; b) elektronisku datubāzi, kurā iekļautas vides deklarācijas un pārskati par veikumu vides jomā.	2. Komisija uztur un dara publiski pieejamu: a) vides verificētāju un EMAS reģistrēto organizāciju reģistru; b) elektronisku datubāzi, kurā iekļautas vides deklarācijas un pārskati par veikumu vides jomā; c) <u>datubāzi, kurā apkopoti paraugprakses piemēri, kas atspoguļo EMAS darbību dažādās vides aizsardzības jomās (piem., enerģija, atkritumi, iepirkums, saziņa).</u>

P a m a t o j u m s

EMAS ieviešanas ietekmi varētu palielināt, nodrošinot viegli lietojamu rokasgrāmatu, kurā būtu ietverti EMAS reģistrēto organizāciju sasniegumi dažādās vides aizsardzības jomās (atkritumi, enerģija, iepirkums utt.). Organizāciju pievienošanās EMAS sistēmai varētu veicināt arī paraugprakses piemēri, tostarp izmaksu samazināšana.

4. grozījums

EMAS regula**39. panta 2. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Neskarot Kopienas tiesību aktus, īpaši tiesību aktus konkurētspējas, nodokļu un valsts atbalsta jomā, dalībvalstis vajadzības gadījumā veic pasākumus, lai sekmētu organizāciju reģistrāciju EMAS vai to palikšanu reģistrā. Šos pasākumus īsteno vienā no diviem iespējamiem veidiem:</p> <p>a) kā normatīvus atvieglojumus, kuru rezultātā EMAS reģistrētu organizāciju uzskata par atbilstošu konkrētām tiesiskām prasībām vides jomā, kuras noteiktas ar citu juridisku instrumentu palīdzību un uz kuriem norādījušas kompetentās iestādes;</p>	<p>2. Neskarot Kopienas tiesību aktus, īpaši tiesību aktus konkurētspējas, nodokļu un valsts atbalsta jomā, dalībvalstis vajadzības gadījumā veic pasākumus, lai sekmētu organizāciju reģistrāciju EMAS vai to palikšanu reģistrā. Šos pasākumus īsteno vienā no diviem iespējamiem veidiem:</p> <p>a) kā normatīvus atvieglojumus, <u>(piemēram, ilgāks vides atļauju termiņš un mazāk stingras prasības attiecībā uz informāciju, kas sniedzama, lai apliecinātu atbilstību atļaujas saņemšanai)</u>, kuru rezultātā EMAS reģistrētu organizāciju uzskata par atbilstošu konkrētām tiesiskām prasībām vides jomā, kuras noteiktas ar citu juridisku instrumentu palīdzību un uz kuriem norādījušas kompetentās iestādes;</p>

Pamatojums

Tiesību aktos ir jāietver nepārprotama norāde, ka EMAS organizācijas saņems publisko iestāžu atbalstu arī jautājumos, kas saistīti ar vides atļaujām.

5. grozījums

EMAS regula**45. panta 1. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>1. Dalībvalstis var iesniegt Komisijai rakstisku pieprasījumu atzīt par atbilstošām attiecīgajām prasībām šajā regulā tās esošās vides pārvaldības sistēmas vai to daļas, kas ir sertificētas atbilstīgi attiecīgām sertifikācijas procedūrām, kuras atzītas valsts vai reģionālā līmenī.</p>	<p>1. Dalībvalstis <u>un organizācijas, kas koordinē valsts vai reģionālās vides pārvaldības sistēmas</u>, var iesniegt Komisijai rakstisku pieprasījumu atzīt par atbilstošām attiecīgajām prasībām šajā regulā tās esošās vides pārvaldības sistēmas vai to daļas, kas ir sertificētas atbilstīgi attiecīgām sertifikācijas procedūrām, kuras atzītas valsts vai reģionālā līmenī.</p>

Pamatojums

Priekšlikuma 39. pantā minētās tiesības jāpiešķir ne tikai dalībvalstīm vien, jo iestādes, kas nodarbojas ar vietējo vides aizsardzības pārvaldības sistēmu pārraudzīšanu, pārzina šīs sistēmas vislabāk un tādējādi var iesniegt pamatotus priekšlikumus par atbilstību EMAS.

6. grozījums

EMAS regula

4. panta 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
<p>4. pants – Reģistrācijas sagatavošana</p> <p>5. Organizācijas iesniedz materiālus vai dokumentārus pierādījumus, kas apliecina, ka organizācija ievēro visas konstatētās, spēkā esošās tiesiskās prasības vides jomā.</p> <p>Organizācijas no kompetentās izpildiestādes vai izpildiestādēm var pieprasīt paziņojumu par atbilstību saskaņā ar 33. panta 5. punktu.</p> <p>Arī uz organizācijām, kas atrodas ārpus Kopienas teritorijas, attiecas tās spēkā esošās tiesiskās prasības vides jomā, kuras piemēro līdzīgām organizācijām dalībvalstīs, kurās šīs organizācijas plāno iesniegt pieteikumu.</p>	<p>4. pants – Reģistrācijas sagatavošana</p> <p>5. Organizācijas iesniedz materiālus vai dokumentārus pierādījumus, kas apliecina, ka organizācija ievēro visas konstatētās, spēkā esošās tiesiskās prasības vides jomā.</p> <p>Organizācijas no kompetentās izpildiestādes vai izpildiestādēm var pieprasīt paziņojumu par atbilstību saskaņā ar 33. panta 5. punktu.</p> <p>Arī uz organizācijām, kas atrodas ārpus Kopienas teritorijas, attiecas tās spēkā esošās tiesiskās prasības vides jomā, kuras piemēro līdzīgām organizācijām dalībvalstīs, kurās šīs organizācijas plāno iesniegt pieteikumu.</p>

Pamatojums

Iespēja no kompetentajām iestādēm iegūt atbilstības pierādījumu nozīmētu, ka sistēma tiek būtiski mainīta, un tā ir pretrunā principam, ka EMAS ir "pārbaudīta" personiskās atbildības sistēma. Šāda iespēja ievērojami mazina arī iestāžu priekšrocības, kuras tām sniedz EMAS. Proti, EMAS nemazinātu birokrātiju un administratīvo slogu, bet gan, tieši pretēji, to radītu. Vairs nebūtu iespējams attaisnot EMAS reģistrēto organizāciju atbalstīšanu, aizstājot noteikumus un samazinot reģistrācijas maksas, un tiktu zaudēts svarīgs stimuls organizācijām reģistrēties dalībai EMAS.

7. grozījums

EMAS regula

7. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
<p>7. panta – Uz mazām organizācijām attiecināma atruna</p> <p>1. Kompetentās iestādes pēc mazas organizācijas pieprasījuma pagarina tai 6. panta 1. punktā minēto trīs gadu intervālu līdz pieciem gadiem vai 6. panta 2. punktā minēto viena gadu intervālu līdz diviem gadiem, ja ir izpildīti visi sekojošie nosacījumi:</p> <p>a) nav apdraudējuma videi,</p> <p>b) organizācija neplāno veikt darbības izmaiņas vides pārvaldības sistēmā un</p> <p>c) nav būtisku vietēja mēroga problēmu vides jomā.</p>	<p>7. pants – Uz mazām organizācijām attiecināma atruna</p> <p>1. Competentās iestādes Vides verificētājs pēc mazas organizācijas pieprasījuma pagarina tai 6. panta 1. punktā minēto trīs gadu intervālu līdz pieciem gadiem vai 6. panta 2. punktā minēto viena gadu intervālu līdz diviem gadiem, ja ir izpildīti visi sekojošie nosacījumi:</p> <p>a) nav apdraudējuma videi,</p> <p>b) organizācija neplāno veikt darbības izmaiņas vides pārvaldības sistēmā un</p> <p>c) nav būtisku vietēja mēroga problēmu vides jomā.</p>

Pamatojums

Formālas procedūras veikšana kompetentajā iestādē, lai pagarinātu validācijas ciklu, rada nevajadzīgu birokrātisko slogu un negatīvi ietekmē MVU. Līdz šim validācijas ciklu pagarināja bez īpaša pieprasījuma iesniegšanas, uzņēmumam panākot tiešu vienošanos ar vides verificētāju. Līdzšinējā procedūra ir izrādījusies efektīva un atspoguļo arī faktu, ka vides verificētājam ir vislabākā izpratne par uzņēmumā valdošajiem apstākļiem.

8. grozījums

EMAS regula**28. panta 1. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
28. pants – Akreditēšana	28. pants Akreditēšana
1. Akreditācijas iestādes, ko dalībvalstis ieceļ saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 765/2008 4. pantu, saskaņā ar šo regulu ir atbildīgas par vides verificētāju akreditāciju un viņu veikto darbību uzraudzību.	1. Akreditācijas iestādes, ko dalībvalstis, ievērojot kompetenču sadalījumu katrā dalībvalstī, ieceļ saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 765/2008 4. pantu, saskaņā ar šo regulu ir atbildīgas par vides verificētāju akreditāciju un viņu veikto darbību uzraudzību.

P a m a t o j u m s

Regulas (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93, 11. apsvērumā teikts:

“(11) Vienota valsts akreditācijas struktūra būtu jāizveido, neskarot funkciju piešķiršanu dalībvalstīm.”

9. grozījums

EMAS regula**12. panta 2. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
12. pants – Pienākumi saistībā ar reģistrācijas procesu	12. pants – Pienākumi saistībā ar reģistrācijas procesu
2. Kompetentās iestādes izveido un uztur attiecīgajā dalībvalstī reģistrēto organizāciju reģistru, kā arī elektroniski glabā šo organizāciju vides deklarācijas vai pārskatus par veikumu vides jomā, katru mēnesi veicot reģistra atjaunināšanu. Reģistrs ir publiski pieejams tīmekļa vietnē.	2. Kompetentās iestādes izveido un uztur attiecīgajā dalībvalstī reģistrēto organizāciju reģistru, kā arī elektroniski glabā šo organizāciju <u>pēdējā laikā iesniegtās</u> vides deklarācijas vai pārskatus par veikumu vides jomā, katru mēnesi veicot reģistra atjaunināšanu. Reģistrs ir publiski pieejams tīmekļa vietnē.

P a m a t o j u m s

Runājot par vides deklarāciju vai pārskatu par veikumu vides jomā, jāprecizē, ka runa ir par pēdējā laikā iesniegtām vides deklarācijām vai pārskatiem par veikumu vides jomā.

Turklāt ir dažas organizācijas, kas piekļuvi vides deklarācijām nodrošina pēc pieprasījuma (kā paredzēts 6. panta 3. punktā), lai varētu izveidot ieinteresēto personu reģistru, bet šīs organizācijas nevēlas publiskot savas deklarācijas bez iepriekšēja pieprasījuma.

Organizācijām nevajadzētu pieprasīt internetā publiskot vides deklarāciju vai ziņojumu par veikumu vides jomā, tādējādi nodrošinot piekļuvi minētajiem dokumentiem bez iepriekšēja pieprasījuma. Šādu pakalpojumu varētu sniegt kompetentās iestādes, proti, pēc pieprasījuma nodrošinot iespēju iepazīties ar ikvienas organizācijas attiecīgajiem dokumentiem. Savukārt minētās organizācijas varētu pieprasīt informāciju par reģistru, kurā apkopoti šādu pieprasījumu iesniedzēji.

10. grozījums

EMAS regula

14. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>14. pants – Organizāciju svītrosana no</p> <p>3. Reģistrētu organizāciju attiecīgi uz laiku vai pavisam svītro no reģistra, ja viena mēneša laikā pēc attiecīgas prasības kompetentā iestāde no minētās organizācijas nav saņēmusi turpmāk minēto:</p> <p>a) vides deklarāciju apstiprinātas atjauninātās redakcijas, pārskatu par veikumu vides jomā vai parakstītu 24. panta 9. punktā minēto deklarāciju;</p> <p>b) organizācijas aizpildītu veidlapu, kurā ir vismaz obligāti sniedzamā informācija, kas noteikta VI pielikumā.</p>	<p>14. pants – Organizāciju svītrosana no reģistra uz laiku vai pavisam</p> <p>3. Reģistrētu organizāciju attiecīgi uz laiku vai pavisam svītro no reģistra, ja trīs mēnešu vienu mēneša laikā pēc attiecīgas prasības kompetentā iestāde no minētās organizācijas nav saņēmusi turpmāk minēto:</p> <p>a) vides deklarāciju apstiprinātas atjauninātās redakcijas, pārskatu par veikumu vides jomā vai parakstītu 24. panta 9. punktā minēto deklarāciju;</p> <p>b) organizācijas aizpildītu veidlapu, kurā ir vismaz obligāti sniedzamā informācija, kas noteikta VI pielikumā.</p>

P a m a t o j u m s

Trūkstošo dokumentu iesniegšanas termiņš būtu jāpagarina līdz trim mēnešiem, sākot no pieprasījuma datuma, lai organizācijām dotu laiku dokumentus sagatavot un, ja nepieciešams, apstiprināt. Jāņem vērā arī tas, ka dokumentu apstiprināšana ir atkarīga no verificētāja pieejamības.

Briselē, 2009. gada 12. februārī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE